

na jednu ideju svoditi na nju ono što je na mnogim mjestima razasuto, da bi onaj koji definira pojedine stvari pojasnio o čemu uvijek hoće učiti, kao sada npr. definirajući što je ljubav.« Na koji pak način možemo postići definiciju, pokazuje u *Menonu* dok upozorava da se izdvoji ono u čemu se mnoge stvari slažu te da se od mnogih sastavi jedno: »Ono što je u svim ovim stvarima isto.« Zato je definicije u *Fedru* nazvao $\sigma\upsilon\nu\alpha\gamma\omega\gamma\alpha\iota$ ¹³, *sabiranja*; tako je i u *Filebu* učio da ono što je razasuto u mnogim stvarima, treba skupiti u jedno: »Treba, dakle, da mi, kad je već to tako uređeno, tražimo svugdje pretpostavljajući jednu ideju o svakoj stvari; naći ćemo je, naime, jer je u stvarima.«

Kada je nađena, naučava da treba primijeniti dijeljenje: »A kada je nađemo, poslije te jedne treba ispitivati dvije, ako ih ima <toliko>, ili ako nema, tri ili neki drugi broj, i opet na isti način svaku pojedinu od tih, sve do onog na početku, ne samo zato da netko spozna da postoji jedno i mnogo i beskonačno, nego i koliko ih je.« Taj nam je put darovan od bogova. Ovdje ponavlja ono što smo vidjeli da je i drugdje rekao o filozofiji: »To je dar bogova ljudima, koji je, kako se meni čini, odatle od bogova potekao preko nekog Prometeja, zajedno s najsjajnijom vatrom.« I zatim:

¹³ Usp. PLATO, Phdr. 266.b.4